

σοβαρός

σοβαρός, -ή, -ό, επίθ. [<αρχ. σοβαρός <σοβῶ], σοβαρός· το ουδ. ως ουσ. **το σοβαρό**, (στη γλώσσα της αργκό) δηλώνει το μπλόκο (βλ. Ηλ. Πετρόπουλος, *Ρεμπέτικα τραγούδια*, σελ. 142). (Λαϊκό τραγούδι: *πάρε σειρά, γιατί, μπορεί, ίσως, να μην προκάνεις, μη μας συμβεί το **σοβαρό** και τη σειρά σου χάνεις*). Επίρρ. **σοβαρά**. Σε ερωτηματικό τύπο **σοβαρά; α.** δηλώνει έκπληξη ή απορία για κάτι που μας λέει κάποιος, επειδή μας φαίνεται απίστευτο: «τον άλλο μήνα παντρεύεται ο τάδε. -Σοβαρά; Αυτός ήταν κατά του γάμου!». **β.** δηλώνει και έκπληξη ή απορία με ειρωνική διάθεση: «θα μου δώσεις τ' αυτοκίνητό σου για μια βδομάδα; -Σοβαρά;»·

- *δεν τον παίρνει κανείς στα σοβαρά*, είναι ανόητος, γελοίος, είναι ανάξιος λόγου: «ας' του να λέει ό,τι θέλει, γιατί δεν τον παίρνει κανείς στα σοβαρά»·

- *είσαι σοβαρός*; έκφραση απορίας, έκπληξης ή αγανάκτησης σε κάποιον που μας λέει ή μας ζητάει απίθανα ή παράλογα πράγματα: «είσαι σοβαρός, που θέλεις ν' αφήσω τη δουλειά μου για να πάω να πληρώσω την επιταγή σου;»·

- *έχει σοβαρές προθέσεις*, βλ. λ. [πρόθεση](#)·

- *έχω σοβαρό σκοπό*, βλ. λ. [σκοπός](#)·

- *μεταξύ σοβαρού και αστείου*, βλ. λ. [αστείος](#)·

- *μιλάς σοβαρά*; ή *μιλάς στα σοβαρά*; δηλώνει έκπληξη με την έννοια σίγουρα δε μιλάς σοβαρά, απορώ με αυτό που μου λες: «επειδή βαριέμαι να πάω μέχρι τη Δ.Ε.Η. να πληρώσω το φως του σπιτιού μου, θα πας εσύ να μου το πληρώσεις; -Μιλάς σοβαρά;»·

- *μιλώ σοβαρά* ή *μιλώ στα σοβαρά*, σοβαρολογώ: «άκουσε προσεκτικά αυτά που θα σου πω, γιατί μιλώ σοβαρά»·

- *το λες σοβαρά*; ή *το λες στα σοβαρά*; βλ. συνηθέστ. *μιλάς σοβαρά(;)·*

- *το λέω σοβαρά* ή *το λέω στα σοβαρά*, βλ. συνηθέστ. *μιλώ σοβαρά·*

- *το παίρνω σοβαρά* ή *το παίρνω στα σοβαρά*, υπολογίζω αυτό που μου λέει κάποιος ή αυτό που συμβαίνει και καθορίζω τη μετέπειτα στάση μου: «πρόσεχε πώς του μιλάς, γιατί, ό,τι του λες, το παίρνει στα σοβαρά και μπορεί να βρεθείς προ εκπλήξεων»·